

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A MAGYAR DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek,
— — valamint a kéziratok küldendőek. — —

TARTALOM: A dohánynagytőzsde-szövetkezet tagjaihoz. A dohánykísárosok sérelmei. Vegyeshírek. Ajánlati hirdetmény.

A dohánynagytőzsde-szövetkezet tagjaihoz!

Éppen két esztendeje, hogy a dohánynagytőzsde-szövetkezet létre jött és mivel egy oldalról sem érezték szükségét annak, hogy a szövetkezet működéséről jelentést követeljenek, mi is tartózkodunk erről véleményünket nyilvánítani, annál is inkább, amennyiben a szövetkezettel tisztán még csak anyagi ügyünk van lebonyolítandó.

Ugyancsak kötelességünknek tartjuk ama nagyárúsítókat, kik előfizetőink és kik a szövetkezet alakulásánál hűségesen követtek bennünket, arra figyelmeztetni, hogy mily végzetes hibát követnek el, ha a szövetkezettel szemben továbbra is tétlen és indolens magatartást tanusítanak. Mivel, mint látjuk, a szövetkezet vezetősége éppen semmit sem követ el, hogy a közgyűlést összehívja, sőt ezt tavaly is elmulasztotta, szükséges számú tagoknak kellene joguknál fogva sürgősen közgyűlés összehívását kérniök, amint azt az alapszabályok előírják.

Eltekintve attól, hogy tavaly is közgyűlést kellett volna tartani az alapszabályok értelmében, ez alkalmat nyújtana a nagyelárúsítóknak, hogy közelebb jussanak a szövetkezet céljaihoz, akár egyenként, akár mint testület.

Erősen csalódnánk, ha azt hinnők, hogy a szövetkezetre nem volt égető szükség, s ha volna valaki e véleményen az a szövetkezet fölloszlásakor meggyőződnék arról, hogy ennek alapítása minden tagra nézve valóságos jóté-

mény volt. Mert bármiként is alakuljanak a politikai viszonyok egy bizonyos, hogy az egyedárúsítási viszonyok bármilyen megváltoztatásával egyuttal a dohánynagyelárúsítók viszonyai is változnának. Hogy ezek javára? Alig hinnők.

De eltekintve ettől, e terv bukása, hogy a dohány nagyárúsítók megóvják jogaikat, csak azt bizonyítja számos ellenségeinknek, hogy ilyenekre nem is tartanak igényt. Tagadják, hogy ők „Branche“ volnának, mellyet a többi kereskedelmi szakma közé számítanak. Egyetlenkedésükből és tehetetlenségükből úgy látszik, hogy mint fölöslegesek utjában állanak a kiselárúsítók ezreinek. Mert kevesen tudják csak, hogy egy fél tucat nagyárúsító, kiknek hál'Istennek nincs szükségük hogy az ügygyel foglalkozzanak, többi társaikat törekvéseikben gátolják. Sajna e társak az ügy előrevitelével ép oly keveset törődnek s így nincs kizárva, hogy eljön, minek jönnie kell, hogy a szövetkezet fölloszlásával a nagyelárúsítás részleges fölloszlása is bekövetkezik.

Éppenséggel nincs okunk a dolgokat a a valóságnál sötétebbeknek látnunk vagy tovább is propagálni a szövetkezet mellett, hiszen a tagok legnagyobb része e 12 év óta önzetlenül működő lappal szemben a leghálátlanabb módon viselkedett. De galád árulás volna ez ügygyel szemben, ha nem vágnánk a dolog elevenjébe és a nagy elárúsítóknak nem mondanók el midaszt, a mit egyrészt hibáztak s a miért, félé, a jövőre nézve el kell viselniök a következményeket.

Még a legelfoglaltabb szakmáknak is augusztus a kongresszusok és gyűlések hónapja. Szinte valamennyi szakma gyűl most össze megbeszélés céljából és az ország legtávolibb vidékeiről is özönlenek küldöttjeik, hogy szakkérdéseket vagy érdeket megbeszéljenek. Mindenki azon van, hogy az öt érdeklő viszonyok javuljanak, csak a dohánynagyelárusító nem. Most sem, mikor már megvan a szövetség, midőn mint jogi személy léphet föl, midőn elvtársaival karöltve haladhatna előre, most is csak úgy tesz, mintha öt ez ügy nem érdekelné.

Elég szomorú! Csak azokat sajnáljuk, kik dolgoznának, tennének, de társaik tétlensége és optimismusa folytán szintén tétlenségre vannak kárhozthatva!

A dohánykísárosok sérelmei.

A trafikosok ügyébe a »Budapesti Napló« következőket írja:

Jelentettük már, hogy a dohánykísárosok legközelebb ülést tartanak, a melyen az évek óta felgyülemlett panaszaik megbeszélése alapján memorandumot dolgozzák ki, hogy azt a pénzügyminiszter elé terjesszék, remélve a gyors és gyökeres orvoslást. Sérelmeiket, amelyek részben létfontartási érdekeiket veszélyeztetik, most már nem egyesek és nem apró panaszok útján juttatják az illetékes körök elé, hanem a dohánykísárosok összessége indított mozgalmat az égető bajok megszüntetésére.

Panaszaik hangoztatásában nem szólnak arról, hogy a nagytőzsdék teljesen fölöslegesek ott, ahol dohánygyárak vannak, ahol tehát a kísárosok szükségleteit tökéletesen kielégítenék a raktárak, — hanem elsősorban az ellen szólnak, hogy ezek a nagytőzsdék kísárusítással is foglalkoznak, s így erős konkurenciát teremtenek a kistőzsdéknek. Ez a verseny olyan erős, hogy a nagytőzsdék környékén levő kis dohánytrafikok nem bírják ki a konkurenciát, mert ők a nagytőzsdékkel nem is tudnak versenyezni. A közönség szívesebben megy a nagytőzsdébe, mint a kis trafikba, mert azt hiszi, hogy ott sokkal jobb dohánnyt meg szivart kap. Minden tisztos engrosszista kiírja, hogy üzletében nincs detail-elárusítás, csak a nagytőzsdések nem teszik ezt. A kis dohányárusok panaszja tehát az, hogy a nagytőzsdék tulajdonképpen kistőzsdék is, amelyekkel ők a versenyt nem tudják felvenni.

A második sérelem, amint már megírtuk, a trafik-engedélyezési eljárás. A kis trafikosok azt követelik, hogy az, aki már hat évig birt trafikot, annak meglegyen az a joga, hogy a dohánnyelárusítási enge-

délyt másra átruházhassa. Kétségtelenül helyeselhető a dohánykísárosoknak ez a tökéletesen megokolt kívánsága, mert hiszen aki hat évig vezetett egy üzletet, az bizonyára olyan üzleti forgalmat szerzett, olyan munkabefektetéssel dolgozott, hogy tisztán gazdasági okokból is igényt tarthat a trafik további birtoklására abban az értelemben, hogy azt arra ruházza át, aki ezt a munkabefektetést, ezt a megszerzett üzleti forgalmat valamiképpen kárpótolja neki. De mi e téren tovább megyünk. Legyen 2—3 esztendei trafikjog elegendő arra, hogy az a kincstárról a trafiktulajdonosra szálljon át, mert hiszen a gyógyszeráraknál egy heti birtoklás is elegendő arra, hogy azt másra át lehessen ruházni. E személyi jog biztosítása annál is inkább szükséges, mert a trafikok átruházásával amúgy is akárhányszor kijátszszák a kincstárt. Ehhez ugyanis csak a pénzügyi hatóság jóakaratu elnézése szükséges, amelylyel azonban nem mindenki találkozik.

A harmadik sérelem a vasárnapi munkaszünet megoldatlan kérdése. Ez két irányban is fontos, még pedig a tőzsdetulajdonosok és az alkalmazottak szempontjából. Régebben egyáltalán nem volt a dohánykísárosoknak vasárnapi munkaszünetjük. Hosszas panaszok után végre a fakultatív munkaszünettel akarták a kérdést megoldani, vagyis azzal, hogy aki akar bezár, aki nem akar, az nyitva tart. Ez azonban tisztán elméleti elodázása volt a vasárnapi munkaszünet kérdésének, mert a kistrafikos a konkurenciára való tekintetből vasárnap nem zárhatott. Nem lévén ugyanis kötelező a munkaszünet, a legtöbben ezután is nyitva tartottak. A nélkül, hogy a munkaszünet dolgában határozott javaslattal állnánk elő, csupán Bécsre utalunk, a hol e kérdést úgy oldották meg, hogy minden kistrafikos köteles minden *második vasárnap* zárva tartani s a pénzügyi hatóság állapítja meg, hogy mely kistrafikoknak kell zárva maradniok az egyik vasárnapon és melyeknek a másik vasárnapon.

Ennyiben foglaltuk össze a dohánykísárosok legsürgősebb panaszait. Am ezekben nem merült ki még a dohánykísárosok sérelmeinek sorozata. Szükséges tehát az a mozgalom, a melyet a dohánykísárosok megindítottak, mert akciójukkal egyelőre legalább annyit érnek el, hogy ügyükre ráterelik az illető körök figyelmét s lehetővé teszik, hogy sérelmeiket orvosolhassák.

Vegyes hírek.

Megjelent a külföldi szivar- és szivarka különlegességek új tarifája, melyet lapunk legközelebbi számában tesszük közzé és mely folyó év szeptember 1-én lép életbe.

Hamisított „Princesas“-szivarkák. A közel multban több kávéházban hamisított «Princesas» szivarkákat koboztak el, az illető kávéháztulajdonosok ellen pedig megindították a fenyítő eljárást. Ez alkalommal ismételt hangoztatjuk, hogy az immár óriási lendületet vett cigaretta csempészetnek csakis olymód

vetetni véget, ha az ezen cigaretták készítéséhez szükséges dohánynak árusítását árának tetemes emelésével szűkebb korlátok közé szorítjuk. A közönségnek ez ellen aligha volna kifogása, mivel e dohányt soha vagy nagy ritkán veszi s így e dohányfogyasztása mindenesetre csökkenne, a cigaretták fogyasztása ellenben nagyban emelkednék. A mi pedig a cigaretták hüvelyeit illeti, az összes, a dohánytőzsdékben elárúsításra kerülő hüvelyeket csakis a dohányjövedék előzetes engedélyével legyen szabad árusítani. Létezik ugyan rendelet, melynek értelmében az oly hüvelyek árusítása, melyek kincstári termékhez hasonlóak, tiltva van, de a kik ez előírást ellenőrzik, azok — bocsánat e kifejezésért — nem igen fogják föl, miért kell a dohánygyári igazgatóság hivatalnokainak e fölött az ellenőrzést gyakorolniok.

Jutalék. Az osztrák dohánykiselárusítók nem rég — öntudatlan ugyan — oly kérdést vetettek föl, mely megérdemli a vele való foglalkozást. Határozatot hoztak ugyanis, melynek értelmében ama kérést terjesztik a pénzügyminiszterium elé, hogy a dohánykiselárusítók elárúsítási jutalékát 10%-ról 15%-ra emelje. Ámde tudvalévő dolog, hogy a dohánykiselárusítók egyáltalában nem részesülnek jutalékban, hanem az olcsóbban vett árut bizonyos határig emelt áron adja el. A különbség, mely e kettő között van, hogy t. i. nem jutalékról hanem csak olcsóbb áráról van szó, már annyiban is csak kárára van az elárusítónak, a mennyiben ennek haszna még csak nem is 10%-ot tesz. Mivel e mozgalom osztrák vezetői erről — úgy látszik — megfélemedtek, azonkívül pedig nálunk ugyane viszonyok uralkodnak, megragadjuk az alkalmat, hogy ezen éppenséggel nem jelentéktelen kérdést részletesebben megvitassuk. Mindenekelőtt legyen szabad rámutatnunk arra, hogy az olcsóbb áruknál sokkal nagyobb az elárúsítási haszon, mint a drága áruknál, a miért a kevesebb kiadásokkal megterhelt kiskereskedő, ki mellékutcákban árusít, sokkal nagyobb hasznot húz, mint a forgalmas főutcákon árusító. Mely állításunkat két példával akarjuk bizonyítani.

I. Oly árusító rendelkezése, kinek üzlethelyisége előkelő tájékon van.

100	Regalitas	à K	16.40	—	detail ár	K	18.—
100	Trabuco	à »	14.60	—	» »	»	16.—
100	Britanica	à »	12.80	—	» »	»	14.—
100	Milares	à »	11.92	—	» »	»	13.—
100	E. Cuba	à »	9.20	—	» »	»	10.—
100	F. Portorico	à »	6.30	—	» »	»	7.—
100	G. Virginia	à »	9.20	—	» »	»	10.—
100	H. Rövid	à »	4.50	—	» »	»	5.—
100	Nilus	à »	5.30	—	» »	»	6.—
100	Stambul	à »	4.70	—	» »	»	5.—
100	Sultan	à »	3.60	—	» »	»	4.—
100	Hölgy	à »	2.68	—	» »	»	3.—

Összesen . . . K 101.20 — detail árban K 111.—

Ez eladási összeg 10¹/₂%-nak felel meg.

II. Oly árusító rendelkezése, ki a munkásnegyedben árusít.

100	Britanica	à K	12.80	—	detail ár	K	14.—
200	E. Cuba	à »	18.40	—	» »	»	20.—
200	F. Portorico	à »	12.60	—	» »	»	14.—
200	G. Virginia	à »	18.40	—	» »	»	20.—
600	H. Rövid	à »	27	—	» »	»	30.—
300	K. Hosszu	à »	8.10	—	» »	»	9.—
200	Hölgy	à »	5.28	—	» »	»	6.—
500	Sport	à »	9.—	—	» »	»	10.—
100	Dohány	à »	5.40	—	» »	»	6.—

Összesen . . . K 116.86 — detail árban K 129.—
mely eladási haszon 10¹/₂%-nak felel meg.

Rögtön észrevehető a különbség, ha nem haszonról, hanem jutalékról van szó és nagy igazságtalanság rejlik abban, hogy azok az árusítók, kik kizárólag dohánytermékek árusításával foglalkoznak, kevesebbet veszítsenek, mint azok, kik más cikkek árusításával is foglalkoznak. Mindenekelőtt ezt a kérdést kellene tisztázni, mielőtt a nem is létező jutalék emelését kérnék. Az engrosáruk helyet csak egységi árakat kellene behozni, melyek után az árusító átlag ennyi és ennyi jutalékban részesül.

„Hazai ipar“. E jelszóval utóbbi időben számos visszaélés történik. Természetesen első sorban is a — mindenkinek könnyen hozzáférhető dohánytőzsde az a hely, melyben az ügynök sokszor nagyon is kétes értékű áruját arra való utazással kínálja, hogy hazai termék. Tudvalevőleg a szopókák, papirkák stb., mint mellékcikkek igen fontos szerepet játszanak a dohánytőzsdékben, hiszen jövedelmének nagy részét ezeknek köszönheti az árusító. Éppen emiatt szigorúan arra kellene ügyelnie minden árusítónak, hogy e cikkek kitűnő minőségűek legyenek. A «Hazai ipar» jelszóra ügyet ne vessen, mivel legtöbbször csalási célokra használják ki. Így pl. Magyarországon egyetlen egy cigarettapapirgyár nincsen, dacára ennek sokan hazai cigarettapapírra hivatkoznak. Mi ama álláspontra helyezkedünk, hogy igenis támogatni kell a hazai termékeket s amit itt jobban és olcsóbban állithatunk elő, mint a külföldön, azt itt vásároljuk is. De hogy az árusító, vevőinek silány árut nyújtson, mely oly jelszóval agítálnak, mely valóságban sem alapul, azt nem látjuk be. Egyáltalán jobban ügyeljen az árusító a mellékcikkei beszerzésénél, hogy meg ne károsuljon.

A ZOMBORI M. K. PÉNZÜGYI IGAZGATÓSÁGTÓL.

65786 sz. VII. 1905.

Árlejtési hirdetés.

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Baja 20361 lélekszámmal bíró törvényhatósági joggal felruházott városban felmondás folytán üresedésbe jött dohány nagy valamint dohány és szivar különlegességi áruda betöltése céljából f. é. szeptember hó 18-án délelőtt 9 órakor a pénzügyi igazgatóság I. emelet 14 sz. alatt levő hivatalos helyiségében, a beérkezendő írásbeli ajánlatok alapján versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető eladási jutalék fogja képezni és pedig a kérdéses dohány nagy és különlegességi áruda annak fog átadatni ki azt minden más üzlettől elkülönítve tehát mint kizárólagos dohány nagy és különlegességi árudát kezeli és más üzlettel nem foglalkozik és a legcsekélyebb eladási díjért fogja elvállalni s kötelezi magát az árudát Baján a belvárosban a fő-utcza vagy fő-téren tágas és tiszta bolthelyiségben és a fennálló szabályoknak megfelelő raktárhelyiségben személyesen vezetni.

A kincstár fenntartja magának ama jogát, hogy a versenyzők között szabadon választhason, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért mivel ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány nagyáruda kezeléseért 0,5 (Öttized) míg a különlegességi dohány és szivaráruda után 1,5% (Egy és fél) százalék kezeelési díj fizetetik. A dohány nagyárudának 1904 évi nyers forgalma 470613 kor. míg a különlegességi árudáé 39431 kor. 80 fill. volt és hozzá anyag beszerzés végett 268 dohánykísáros van utalva.

Az áruda kezelésért a bélyeg és váltóürlapok eladásának kötelezettsége 1,5% eladási jutalék mellett valamint a valódi havana szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve.

A dohány nagy és különlegességi áruda készletét a nyári hónapokban Budapestről, a téli hónapokban pedig Szegedről a m. kir. dohányáruda raktárból szerzendik be.

A kincstár az árudának bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít és ez okból későbbi kérvények az eladási díj felemelése iránt tekintetbe vétetni nem fognak, és így kárpótlási igények sem támaszthatók.

Köteles leendő vállalkozó az átvételre kitűzött napon, továbbá a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 8 napi tartalék készletet 24000 korona értékben beszerezni és folyton érintetlen állapotban tartani és azonkívül a napi eladásra szükséges 2000 korona értékbeni dohánygyártmányt is beszerezni. Pályázók kötelesek bánatpénz fejében (2400) Kettőezernégyszáz koronát készpénzben vagy a budapesti tőzsdén jegyzett értékpapírban a bajai m. kir. adóhivatalnál letenni és a letéti nyugta esetleg készpénz avagy értékpapírokat az 1 koronás bélyeggel ellátott saját kezűleg aláírt lepecsételt ajánlatokhoz csatolni.

Az ajánlatok ezen cím alatt „Ajánlat a bajai dohány nagy valamint dohány és szivar különlegességi áruda elnyeréséért“ legkésőbbben f. é. szeptember hó 1-én délelőtt 11 óráig ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökségénél közvetlenül vagy posta útján benyújtandók.

Az ajánlatban az igényelt kezeelési díj százalékokban szám és betűkkel is tisztán kiirandó és ahoz a magyar honosságot, polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot valamint az illető ajánlattevő vagyoni állapotát is igazoló hatósági bizonyítványok is csatolandók.

Olyan ajánlatok, melyekről felszerelve nincsenek vagy más pályázók ajánlatára hivatkoznak, valamint

azok is melyek határozatlanul szerkesztvék úgy szintén elkésve benyújtottak és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. Táviratok jogérvényes ajánlatnak vagy a tett ajánlat kiegészítésének nem tekintetnek.

A versenyzésből kizárvák azok kik a törvény értelmében szerződés kötésre nem képesek, továbbá azok is kik büntény, csempészet vagy más súlyos jövedéki kihágás miatt elítéltettek avagy csak bizonyítékok elégtelensége miatt mentettek fel. Kizárva maradnak továbbá azon egyének is, kik egyedárusági tárgyak eladásával foglalkoztak, de ettől büntetésképen elmozdítottak vagy a pénzügyi hatóság által egyéb okoknál fogva alkalmatlanoknak találtnak.

Ha a felsorolt akadályok bármelyike csak az áruda átadása után jutna a hatóság tudomására, az engedély azonnal elvonható, illetve felmondható.

Azon pályázók bánatpénzei, kiknek ajánlata nem fogadtatott el, a tárgyalás befejezése után vissza fognak adni, míg az elfogadott ajánlattevő bánatpénze az érintetlen tartalék és forgalmi készlet beszerzése után fog csak kiadni.

Ha a vállalkozó a dohány nagy és különlegességi árudát az átvételre kitűzött határnapon át nem veszi, vagy később ajánlatától önként visszalép bánatpénzét elveszti és az áruda betöltése végett újabb pályázat fog nyitni.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és ezzel egybekötött kötelezettségek a pénzügyigazgatóságnál és a bajai püöri biztosságnál betekintheők.

Popp György
pü. igazgató.

Dohánynagyáruda

vezetőnek ajánlkozik, egy 40 éves nős volt önálló kereskedő (keresztény) ki 10 évig volt dohánynagyárudában alkalmazva, 2000 korona óvadékkal is rendelkezik. Cím a kiadóhivatalban.

„BOURBON“

szivarkahüvelyk, az egyedüli hüvelyk, amely dohánynagyarusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzletben divatos verseny számos következménye, hogy a dohánynagyarusok és különlegességi raktárok tulajdonosai már nem foglalkozhatnak haszonnal a hüvelyk elárúsításával. Ezen visszás állapotra segitendő ily feltételek mellett, hozza forgalomba az **Elster és Topf** cég a „Bourbon“ szivarkahüvelyket, a melyek az irreális versenyt kizárják. A „Bourbon“ hüvelyket kitünő sikerrel vezette be már is több dohánynagyarusító u. m. **Hirsch Jakab budapesti**, továbbá az **aradi, miskolci, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olmüci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák**. Elster és Topf lembergi cég kívánatra szivesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARN.)

INHALT: An die Mitglieder des Verbandes der Tabak Grossverschleisser. Vermischte Nachrichten.

An die Mitglieder des Verbandes der Tabak Grossverschleisser.

Gerade sind es zwei Jahre seit Begründung des Tabak Grossverschleisser Verbandes und nachdem von keiner Seite die Nothwendigkeit empfunden wird über die Thätigkeit desselben in der abgelaufenen Zeit einen Bericht zu verlangen, enthalten auch wir uns darüber unsere Meinung zu sagen und das unso weniger, als wir mit dem Verbande lediglich bloss noch eine materielle Angelegenheit zu erledigen haben, sonst nichts.

Gleichwohl halten wir uns für verpflichtet jenen Grossverschleissern, die zu unserem Abonnenten zählen und die bei Begründung des Verbandes uns treulich gefolgt sind, dahin aufzuklären, dass es ein verhängnissvoller Fehler ist, wenn sie in diesem Momente unthätig und dem Verbande gegenüber indolent gegenüberstehen. Nachdem die Leitung des Verbandes, wie wir sehen gar nichts dergleichen thut, um eine Generalversammlung einzuberufen, eine solche aber auch im Vorjahre nicht stattgefunden hat, müsste die nöthige Zahl Mitglieder, gemäss ihrem Rechte eine Generalversammlung dringend verlangen, worüber in den Statuten vorgesehen ist.

Denn ganz abgesehen davon, dass auch im Vorjahre eine Generalversammlung hätte abgehalten werden müssen, um dem Vereinsgesetze Genüge zu leisten, dürfte es auch bald für die Grossverschleisser Gelegenheit geben jenen Zielen, welche sich der Verband gesetzt hat, sei es als Verband ernstlich zuzusteuern.

Man täuscht sich gewaltig, wenn man annimmt, dass der Verband keine dringende Nothwendigkeit war und wer dieser Meinung sein sollte, der dürfte sich, wenn der Verband sich auflösen sollte, sehr bald davon über-

zeugen, dass seine Begründung einer Wohlthat für jedes einzelne Mitglied entsprochen hätte. Denn, wie immer die dermalige politische Situation sich gestalten sollte, eines ist sicher, dass bei irgend welcher Veränderung in den Monopolverhältnissen, sich auch die Verhältnisse der Grossverschleisser ändern werden. Ob zu deren Gunsten? Wir glauben kaum.

Aber ganz abgesehen davon, das Scheitern des Planes, wonoch die Tabak Grossverschleisser gemeinschaftlich ihre Rechte wahren sollten, beweist ihren zahlreichen Gegnern, dass sie auch auf solche keinen Anspruch haben. Man negirt es, dass sie eine „Branche“ sind, die mitzuzählen ist unter anderen Handelsbranchen. In Ihrer Uneinigkeit und in ihrer Ohnmacht erblickt man den Beweis hiefür, dass sie eigentlich als überflüssig den vielen Tausenden Kleinverschleissern im Wege stehen. Denn nicht jeder weiss es, dass ein halbes Dutzend Grossverschleisser, die es Gott sei Dank nicht nothwendig haben sich der Angelegenheit gar zu sehr anzunehmen, den übrigen Kollegen bei ihren Bestrebungen hinderlich sind. Leider kümmern sich diese Kollegen um den Gang und den Fortschritt der Sache ebenfalls blutwenig und so dürfte auch kommen, was da kommen muss, mit dem Auflösen des Verbandes auch ein theilweises Auflösen des Grossverschleisses überhaupt

Wir haben keinerlei Ursache schwärzer zu sehen, als die Dinge sind und ebensowenig Grund, für die Existenz des Verbandes weitere Propaganda zu machen, zumal sich der grösste Theil seiner Mitglieder, dem Blatte da seit 12 Jahren selbstlos für ihnen arbeitet, recht undankbar erwiesen hat. Allein, es wäre schnöder Verrath an der Sache, wenn wir das Kind nicht beim rechten Namen

nennen würden und den Grossverschleissern nicht all das sagen würden, was sie einerseits gefehlt und wofür sie andererseits in Zukunft die Folgen, wie wir fürchten, zu tragen haben werden.

Die Zeit der Congresse, der Versammlungen, sei es selbst der meistbeschäftigtesten Branchen ist der Monat August. Fast sämtliche Beschäftigungsarten treten behufs Berathung zusammen und ihre Vertreter strömen jeweilig aus der entferntesten Landestheilen herbei, um Fachfragen oder Interessen Angelegenheiten zu besprechen. Alles, alles ist bestrebt, Besserung, seiner ihn berührenden Verhältnisse anzustreben, nur der Tabak Grossverschleisser thut es nicht. Ja selbst jetzt, wo er seinen Verband besitzt, wo er als juristische Person aufzutreten vermag, wo er Hand in Hand mit Gleichgesinnten vorwärts schreiten könnte, auch jetzt thut er, als ob ihn die Sache nichts angehe.

Traurig! Wir bedauern nur Diejenigen, welche gerne arbeiten und leisten möchten und es in Folge der Unthätigkeit ihrer Kollegen und deren Egoismus, nicht thun können.

Vermischte Nachrichten.

Der neue Tarif. für die ausländische Specialitäten Cigarren und Cigaretten ist bereits erschienen und werden wir ihn in nächster Nummer publiciren. Derselbe tritt am 1. Szept. d. J. in Giltigkeit.

Falsche Princessen Zigaretten, wurden kürzlich in mehreren Kaffehäusern confiscirt und wurde gegen die betreffenden Kaffehauseigenthümer das Strafverfahren eingeleitet. Bei dieser Gelegenheit machen wir abermals darauf aufmerksam, dass dem Schmuggel der Zigaretten, welcher in riesiger Weise betrieben wird nur dadurch abgeholfen werden kann, wenn sowohl der Verschleiss der zur Anfertigung von Cigaretten nothwendigen Tabake insoferne eingeschränkt werden würde, als man diese Tabake stark im Preise erhöhen müsste. Nachdem das Publikum dagegeu gar keine Einwendung hätte, weil es diese Tabake niemals, oder höchst selten kauft, so würde der Consum dieser Tabake allerdings fallen, die Cigaretten dagegen im Consum beträchtlich steigen. Was aber die Hülsen für die Cigaretten anbelangt, müsste jede in den Trafiken zum Verkaufe Zugelassenen Papierhülsen vorher der Tabak-Regie vorgelegt werden, ob sie deren Verschleiss geschattet. Wohl existirt eine Verordnung wonach der Handel mit solchen Hülsen welche den aerarischen Produkten ähnlich sind verboten ist, allein, diejenigen welche diese Vorschrift controliren — man

verzeite uns den Ausdruck — verstehen nichts davon aus welchem Grunde Beamte der Fabrikation oder der Tabak-Fabriks Direction, die Aufsicht darüber üben müssten.

Provision. Die österreichischen Tabakkleinverschleisser haben kürzlich, ohne dass sie sich dessen bewusst sind, eine Frage aufgeworfen, welche es verdient ventilirt zu werden. Sie haben nämlich einen Beschluss gefasst, nach welchem dem Finanz Ministerium die Bitte unterbreitet werden soll, dass dieses die Verkaufsprovision der Tabakkleinverschleisser von 10 auf 15 Procent erhöhe. Nun erhält bekanntlich der Tabakkleinverschleisser überhaupt keine Provision, sondern er verkauft die Waaren, welche er wohlfeiler erhält zu einem limitirten höheren Preis. Der Unterschied, welcher darin liegt, dass von einer Verkaufsprovision nicht die Rede ist sondern nur von billigeren Preisen äussert sich schon darin zum Nachtheile der Verschleisser weil ja auch, strenggenommen, der Nutzen des Kleinverschleissers keine 10-Procent ausmacht. Nachdem die österreichischen Leiter der Bewegung daran vergessen zu haben scheinen, ausserdem aber auch bei uns dieselbe Praxis vorherrscht, wollen wir die Angelegenheit, welche gar nicht so unwichtig ist, des Näheren erörtern. Vor Allem sei darauf hingewiesen, dass der Verkaufsnutzen, bei der billigen Waare ein weil höherer ist, als bei den theureren Sorten, so zwar, dass in dieser Beziehung, der mit geringer Spesenlast behaftete Kleinverschleisser in den Nebengassen, einen höheren Procentsatz an der verkauften Waaren gewinnt, als der Verschleisser in den frequenten Hauptstrassen. Wir wollen hier zum Beweise zwei Beispiele anführen.

I. Bestellung eines Verschleissers dessen Lokal in vornehmer Gegend sich befindet.

100	Regalitas à	16.40	— detail	18 Kr.
100	Trabuco à	14.60	— »	16 »
100	Britanica à	12.80	— »	14 »
100	Milau à	11.92	— »	13 »
100	E. Cuba à	9.20	— »	10 »
100	F. Port. à	6.30	— »	7 »
100	G. Virg. à	9.20	— »	10 »
100	H. Kurze à	4.50	— »	5 »
100	Nilus à	5.30	— »	6 »
100	Stambul à	4.70	— »	5 »
100	Sultan à	3.60	— »	4 »
100	Damen à	2.68	— »	3 »

Summe . . . Kr. 101.20 Summe 111 Kr.

Dieser Verkaufsnutzen entspricht $10\frac{1}{10}$ Procent.

II. Bestellung eines Verschleissers in Arbeitergegend.

100	Britanica à	12.80	dedail	14 Kr.
200	T. Cuba à	18.40	»	20 »
200	F. Port. à	12.60	»	14 »
200	G. Virg. à	18.40	»	20 »
600	H. Kurz à	27.—	»	30 »

300	K. Sorge	à	8 10	»	9	»
200	Damen	à	5.28	»	6	»
500	Sport	à	9.—	»	10	»
100	Tabak	à	5 40	»	6	»

Summe . . . 116 98 Sum. 129 Kr.

Dieser Verkaufsnutzen entspricht $10\frac{5}{10}$ Procent.

Man wird daher sofort den Unterschied merken, der darin liegt, wenn nicht von Nutzen sondern von Provision die Rede, nebenbei gesagt, auch eine grosse Ungerechtigkeit darin liegt, dass jeder Verschleisser, welche sich ausschliesslich mit dem Verkaufe der Tabakprodukte befassen, weniger daran verdienen sollen, als die mit anderen Geschäftsartikeln verbundenen Verschleissstellen. Vor Allem müsste daher diese Frage erledigt werden, bevor eine Erhöhung der Provision, die ja gar nicht existirt, verlangt wird. Es sollen die Engrospreise abgeschafft, das heisst bloss einheitliche Preise eristiren, von welchen der Verschleisser so und soviel Provision im Durchschnitte erhält. Die Manipulation wäre sehr leicht zu bewerkstelligen, indem die Grossverschleisser die Provision überhaupt bei ihren Fassungen in Abzug bringen und diese ihrerseits dieselbe, den Verschleissern rückvergüten.

«**Hazai ipar**» Mit diesem Schlagworte wird in letzter Zeit bei uns ein sehr grosser Missbrauch getrieben. Natürlich ist es in erster Reihe die für Jedem leicht zugängliche Tabaktrafik in welcher die Agenten ihre Waaren von Zumeist sehr problematischem Werthe, mit dem Hinweise darauf, dass sie heimisches Produkt wären, anpreisen. Behauptlich spielen die Rauchrequisiten als Nebenartikeln in den Tabaktrafiken eine bedeutende Rolle, weil der Verschleisser einen Theil seines Einkommens dem Verkaufe dieser Artikel verdankt. Aus dem Grunde sollte auch jeder Tabaktrafikant strenge darauf eehen, dass die Waaren die er zum Verkaufe feil hält von ausgezeichneter Güte sei. Das Schlagwort «**Hazai ipar**» hat er nicht zu beachten, nachdem es meist bloss zu Schwindelzwecken ausgenützt wird. So zum Beispiel gibt es in Ungarn keine einzige Papierfabrik die Zigarettenpapier erzeugt und doch flunkern viele damit herum, dass sie Zigarettenpapier fabrikanten sind. Wir sind selber dafür, dass die heimische Industrie uuterstützt werden soll und das was im Lande gut und nicht theurer als fremdes Produkt, erzeugt werden kann, soll auch hier gekauft werden. Dass der Tabakverschleisser aber seinen Kunden schlechte und theure Waaren bieten soll, weil man mit einem Schlagwort agitirt, das nicht einmal auf Wahrheit beruht, das sehen wir nicht ein. Überhaupt sollten die Verschleisser den Nebenartikeln schon beim Einkaufe genaue Aufmerksamkeit zuwenden, damit sie nicht geschädigt werden.

Rumänische Virginia-Cigarre. Folgende «Anleitung zum Genusse einer rumänischer Virginia-Cigarre» gibt eine rumänische Zeitung ihren Lesern: «1. Beim Aussuchen suche man eine hellgelbe zu erwischen, da die schwarzen auch für den stärksten Magen schwer verdaulich sind. 2. Man suche die hervorstehenden Bindfadenstücke, Rosshaare, Lederabfälle und Schweinsborsten sorgfältig heraus. 3. Die überflüssige Feuchtigkeit in der Cigarre ist durch kräftige Behandlung mit einem Nudelwalker zu entfernen. 4. Man lasse sich in eine Lebens- und Unfallversicherungs-Gesellschaft aufnehmen. 5. Man begeben sich dann an einen Ort, wo sich auf mindestens drei Kilometer Entfernung kein Lebewesen mehr befindet. 6. Ein Arzt, eine Hausapotheke, ein Waschbecken, eine Luftpumpe, sowie eine Tragbahre und zwei stämmige Dienstmänner sind mitzunehmen (Arzt und dienstmänner müssen mit Nasenklammern und einem Essigschwamm versehen sein). 7. Man lasse sich von den beiden Dienstmännern festhalten und suche dann die Cigarre mit List und Beharrlichkeit und unter Aufwand von zwei Schachteln nationaler Streichhölzer in Brand zu stecken. 8. Man überlege sich die Sache doch noch einmal, trage die Cigarre nach Bukarest zurück und übergebe sie einem der städtischen Mistverbrennungsöfen oder dem Schinder zur Vertilgung.» Wer wagt es, Rittersmann oder Knapp'?

Ein neues Sonntagsruhegesetz in Oesterreich ist vom Reichsrat beschlossen worden. Das Gesetz zerfällt in zwei Abschnitte, von denen der erste die Verhältnisse im Gewerbe, der zweite diejenigen im Handel regelt. Für die gewerblichen Arbeiter gilt als Grundsatz die völlige Sonntagsruhe, nur für Reparaturen, sowie bei Gewerben, deren Natur eine Unterbrechung des Betriebes untunlich erscheinen lässt, sind wie bei der deutschen Reichsgewerbeordnung Ausnahmen zugelassen. Für das Handelsgewerbe wird die Sonntagsarbeit auf vier Stunden, deren Lage nicht vorgeschrieben ist, beschränkt. Das alte Gesetz vom 16. Januar 1895 gestattet sechs Stunden. An den Ausnahmesonntagen ist eine Vermehrung der Arbeitszeit bis zu acht Stunden zulässig. Endlich ist für Orte mit weniger als 6000 Einwohnern für alle Sonntage oder für diejenigen bestimmter Jahreszeiten eine Vermehrung der Sonntagsarbeit auf sechs Stunden zulässig. Für Kontor- und Bureauarbeit beträgt die höchste zulässige Sonntagsarbeit zwei Vormittagsstunden, und auch das nur dann, wenn jedem einzelnen Angestellten mindestens jeder zweite Sonntag ganz freigegeben wird. In den Handelsgewerben, in welchen an Sonntagen länger als drei Stunden gearbeitet wird, ist diesem Personal entweder jeder zweite Sonntag ganz freizugeben, oder, falls dies nicht durchführbar ist, ein halber Wochentag als Ruhetag einzuräumen. Endlich werden die politischen Landesbehörden ermächtigt, auch abweichend vom Gesetz die Sonntagsruhe im Handelsgewerbe besonders zu regeln, also eventuell auch völlige Sonntagsruhe vorzuschreiben.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitűnő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.

Feltűnő újdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a
dohányzó egyszer veszi és többé
mást nem szíhat

Elismert legjobb

szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Báthory-utca 7. szám.